

לא נגעת בפירמידות!

יש השערות שונות לגבי בניית הפירמידות ליד קאהיר, יש הגורסים שזו עבר דת אבותינו העבריים, כעבדים בארץ מצרים. אולי, בסוף יותר, שיש כעת סכנה מוחשית של הריסת הפירמידות על-ידי הישראלים בן-זמננו. כדאי, אולי, להוציא כבר עתה צו האוסר על תיירים ישראלים לייס לגעת בפירמידות האלה, בדומה לצו האוסר על יהודים תפילה על הר-הבינה. רגף הלינגר, תל-אביב

(המשך מעמוד 4)

בעלי צבע עור שונה, שהרקע החברתי והתרבותי שלהם יכול להיות שונה. להבא, כשתושב דימונה לכן יתלונן על אפי ליי, נדע מה להשיב לו.

אנדרטת שלום כמותל

„זה ממש נפלא ללדת בן שלא יצטרך להילחם לעולם“, אמרה חנה יגדר, כשהגיח לאוויר העולם בנה הראשון בבית היולדות העירוני בקריה בתל-אביב, מיד לאחר חתימת הסכם-השלום (מהעתונות).

צעירינו — החללים והגכים ושכוליהם, קורבנות מלחמת יום-הכיפורים — שהממה אותנו כרעידת-אדמה וכגדולה באסונות ישראל, הם הם שסללו בגופותיהם את הדרך לעידן השלום. אנו מתפללים וחוללים מים שלום במשך כל המלחמות הבלתי פוסקות, ששכנינו כמו עלינו, מתוך סכנות מתמידות, חרדה עמוקה בלתי פוסקת לעצם הקיום הפיסי, הרוחני והמדיני של היישוב ביים בציון ולמעשה של כל העם היהודי בכל העולם.

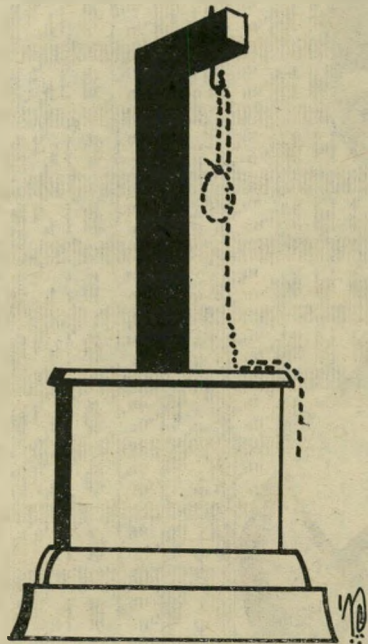
מצד אחד המהלומה המפתיעה של הר מצרים במלחמת יום-הכיפורים, היא היא „שיקמה“ את היוקרה ואת הגאווה של המצרים, שנפגעו קשות בכל המלחמות הקודמות ומצד שני — נצחוננו המופלא והמכריע בסוף המלחמה, כולל הכיתור ההיסטורי של הארמיה השלישית, שמוטט כליל את הצבא המצרי, הורידו סוף סוף את המחסום בן עשרות שנים ויותר של האיבה, החשדות הלוחמה האכזרית בין שני העמים האלה הקימו את גשר השלום הבא עלינו לטובה, לנו היושבים בציון ולכל היהודים בעולם.

אנו מצווים להנציח את המיפנה ההיסטורי הקדוש הזה של עידן השלום לילדינו ולדורות הבאים בהקמת אנדרטת-שלום, יד ושם, לכל קורבנותינו, בקירבת הכותל-המערבי.

א.י. ארזאי, עורך, תל-אביב

עידן הגרדומים

הודעתי לקרוא בעיתונים על תוכניתו של המנהל החדש של רשות-השידור, לבטל את תוכניתו של יעקוב אגמון, בירה ומברוח, מסתבר לי, כלאחרים, שחש שותיכם וביקורתכם המוקדמת, הולכים

ומתאמתים ומגמותיו של השילטון אינן אלא תחילת הדרך להעברת הרדיו והטלוויזיה לידי הדתיים והלאומניים למדיניהם. במישפט אחד: לפיד של חושך הוכנס לרדיו ולטלוויזיה. יש ווקף, תל-אביב

יש קו מקביל בין סתימת הפיות ועריית פת הראשים ברדיו ובטלוויזיה לבין הרצעה להנהיג עונש-מוות למחבלים. ש"ת תומכים בה ראשי השילטון. שום התחסי דות לא תעזור כאן. כל המישטרים שב"הם הונהג עונש-מוות היו גם כאלה שהמיי תו את חופש הדיבור.

מאיר ריבלין, ירושלים

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13	12			11		10
		19	18	17	16			15	
		23	22			21			20
27			26			25			24
				30			29	28	
					32			31	
37	36	35						34	33
	42		41		40	39			38
				47	46	45	44	43	
					50		49	48	
							51		
			52						
60	59	58	57	56			55	54	53
			64	63	62			61	
				68	67		66		65
					73	72		71	70
								74	
					75				
80	79	78						77	76
	87	86		85		84	83		82
		91			90		89		88
97			96			95		94	93
	103			102			101	100	99
					105				
									104

- מאונך:**
- 1) ספורט סופולארי; 5) שייך לממשלה;
  - 2) בייגלה; 2) עלה בספר; 3) ... ולענה;
  - 3) מכשיר-עניניים; 6) קוסם; 7) יחידת זמן; 8) אפס כוח; 9) לא עקום; 12) עיר בדרום; 15) נייר-ערך; 16) גימה; 17) אחי האב או האם; 19) אשתו של האגאי-חאן; 20) כינוי; 21) כלי-אפייה; 2) מילים; 23) מיפתן; 24) רוח רעה; 26) ממצעי המיטה; 27) קינה; 29) רא-דאר; 30) רודן אוגנדה; 33) שירה בקר לות אחזים; 34) חמור-בר; 36) חבילה; 37) שטעמו נעים; 40) הטיל מס (הפוך); 41) מונח בתורת החשמל; 44) מכינוי האלוהות; 46) נהר באפריקה; 47) בתוכן; 49) אכזרי; 50) נשמה; 53) חסד; 54) קיבוץ במישור החוף; 55) רשע; 56) ש-נשמה באפו; 58) נצח; 59) בעלת-בונה; 60) יעה להוצאת גחלים; 62) מידת-שטח; 63) מכשף; 66) גבירה כבודה; 68) מעדנות; 2) מילים; 71) גילה; 73) הוזה שלפנינו (ארמית); 76) להבה; 77) ממלא את האט-מוספרה; 79) שכונת-מריבה בירושלים; 80) הגיח; 82) משאבת הגוף; 84) גזול חיוני; 85) פגורמה; 87) חי לילי; 90) מן הגפיים; 92) נתח; 94) גידול סחוס; 96) בראש; 96) אבן-הן; 97) התבוננות; 99) ממחר; 101) נהר באיטליה; 102) שן הפיל; 103) מרי-בטן.
- מאונך:**
- 1) ספורט סופולארי; 5) שייך לממשלה;
  - 11) ודי בלי סוף; 13) בוסר תן; 14) אריג מיקראי מובחר; 15) נע ממקומו; 16) ציפור-שיר קטנה; 18) דבר הכלב; 20) עצם בפה; 21) רויים; 22) מחוסס; 24) הכינוי שלי; 25) מטבע יפאני; 26) סערה; 28) שר-החינוך בממ-שלת ישראל (ש"מ); 30) אנוש; 31) אילן; 32) דומיה; 34) עבודה קשה; 35) יוציא ניצנים; 38) בחור צעיר; 39) גוף שני יחידה; 41) קידומת הולנדית; 42) מחבט טניס; 43) קריאתיגון; 45) פלצור; 47) בתוכו; 48) שטט; 50) גולה; 51) שייך ל; 52) שן המפתח; 54) בהשאלה: עבודת-סרן; 57) מתקן שעונים; 61) משתחוה; 62) עוצמה; 64) מחייתריער; 65) סופר יהודי-אמריקאי (ש"מ); 65) אדון; 67) רסיסילילה; 69) רגולאטור; 70) קשה למצוא בערימת-שטח; 72) משקוף החלון; 74) מלאך; 75) לא גדול; 77) חוטמי; 78) אלוף-מיל. (ש"מ); 81) רגוע; 83) ישן; 85) עשויל-מחצה; 86) מתיחות; 88) מילת-ביקשה; 89) כלי-עבודה (הפוך); 91) מילת-זיוון; 93) בלבד; 95) מינעל חורפי; 96) אחוריים; 98) חור באוניה; 100) משמש בקפיצה-לגובה; 102) חייב; 103) שער (בערבית); 104) כובד-ראש; 105) תלמיד.

מכתב השבוע

בלב פתוח

היום — טכסים רשמיים וחגיגות מוכתבות. מחר אולי יתחילו לנהור אלפי תיירים ישראלים לקאהיר ואל הפירמידות (ותייר ישראלי יכול להיות אסון טבע). אבל שלום ו-אחוה „על באמת“ יווצרו כאשר יהיה אותו ה„קליק“ בין בני שני העמים. ה„קליק“ שכמותו הרגשנו בשימחה ובהתרגשות באותו יום, כימעט אבוד, שבו הגיע סאדאת ל-ארץ.

יש לי רעיון. קטונתי מכדי לבצע אותו בעצמי ולכן אני פונה אליכם, אנשי העולם הזה. אין טוב מכס לאירגון הדבר. אני קוראת לארגן, מחר ככל האפי-שר, מיבע בינארצי בין מצרים ויש-ראל, שייקרא בשם: „דלת פתוחה — לב פתוח“, ושבימסגרתו תארחנה מישפחות ישראליות מישפחות מצ-ריות ולהיפך — כל מישפחה שתארח כאן תבקר אצל המישפחה המצרית עמה יצרה קשר. יש להשתדל שהרקע של שתי המישפחות יהיה דומה ו-שתמצאנה לשון משותפת ושיחיו להם אולי גם ילדים בגילאים דומים.

אני מאמינה שעם דלת פתוחה ולב פתוח, אירוח לבבי ורצון טוב וטיוולים משותפים, תכיר כל מישפחה את דרך חייה של חברתה, את חוג מכריה ואף את עיר מגוריה. כך יכולה להתפתח קירבה והבנה בין אנשים, ואולי בין העמים.

אנחנו, במישפחה שלנו, נקלוט ב-רצון מישפחה מצרית. אנחנו בני 33-35. בעלי עובד תעשייה. יש לנו שני בנים בני 9 ו-11. נשמח לארח מישפחה מצרית ליומיים-שלושה. אז זה, מיבע „דלת פתוחה — לב פתוח“ יוצא לדרך. אלונה גולן, עומר, באר-שבע

מילים מעוברות

ברצוני להודות לזן עומר על ציטוט מכתבו של יעקב תם (שאלו טשרגני-חובסקי), שנשלח בזמנו למערכת טיכות (העולם הזה 2167). המכתב, הטבול בחוש המור והמרבה להשתמש במשחקי מילים, היה תענוג לחיך ועונג לאוזן. ניתן להוסיף לרשימת מילות, „המעוברות“ של תם עוד כהנה וכהנה. לדוגמה: חרטום אנכי — רא; אנוואר סאדאת — אנוס; טיפול-שניים — טיפס; חופה וקידושין — חוקי. אני מקוה שבעתיד תוכלו להוסיף ולי-פרסם מכתביו של יעקב תם להנאתם כולם.

ד"ר עמירם רוקח, טורונטו, קנדה

בלי קוף

במדור הקולנוע בעיתונכם (העולם הזה 2172) פירסמתם תמונה של השחקנית הי-גרמניה הנודעת הילדגארד גף. משום מה התעקשתם לכנות אותה בשם הילדגארד קנף, הן בכותרת לתמונה והן בגוף כתבה שליוותה אותה. משום כך נראה לי שאין זו מלאכת הבחור הזעזער, אלא שגיאה מודעת.

צבי הר-זהב, תל-אביב

אין זו שגיאה כלל ועיקר. השחקנית הגרמניה היא מוצא פולני ושם מישפחתה המקורי הוא קנף. בתקופה שבה שהתה בארצות-הברית הסבו מפיקי הסרטים שלה את שם מישפחתה לנף, אולם משתדרה לגרמניה שבה אל שם מישפחתה המקורי והיא עומדת על כך שיאייית בבלואו. (המשך מעמוד 11)